

— да отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото той се произнася относно законосъобразността на частноправните договори между инвеститорите и други организации, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това производство.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са същите като по дело T-700/13, Bankia/Комисия.

Жалба, подадена на 8 януари 2014 г. — NetMed/СХВП — Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik (SANDTER 1953)

(Дело T-21/14)

(2014/С 61/34)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: NetMed Sàrl (Васърбилих, Люксембург) (представител: Rechtsanwalt S. Schafhaus)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH (Баден-Баден, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 24 октомври 2013 г. по преписка R 1846/2012-1,

— да осъди Службата ответник да заплати съдебните разноски, включително разноските, настъпили в хода на апелативното производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „SANDTER 1953“ за стоки от класове 3, 5 и 10 — Заявка за марка на Общността № 9 448 887

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Германската словна марка „Sander“ за стоки от класове 5, 10 и 25; международната фигуративна марка със защита в Бенелукс, Австрия и Франция, която съдържа словния елемент „SANDER“, за стоки от класове 5, 10 и 25.

Решение на отдела по споровете: Частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 и на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 януари 2014 г. — NCG Banco/Комисия

(Дело T-24/14)

(2014/С 61/35)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: NCG Banco, SA (La Coruña, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, доколкото то квалифицира съвкупността от мерки, които според посоченото в него съставляват т. нар. испанска система за финансов лизинг като нова и несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ,

— при условията на субсидиарност, да отмени членове 1 и 4 от обжалваното решение, които определят инвеститорите от обединенията по икономически интереси като бенефициери на предполагаемите помощи и като единствени адресати на разпореждането за възстановяване,

— при условията на субсидиарност, да отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото с него се разпорежда възстановяването на предполагаемите помощи,

- да отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото той се произнася относно законосъобразността на частноправниите договори между инвеститорите и други организации, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това производство.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са същите като по дело T-700/13, Bankia/Комисия.

Жалба, подадена на 9 януари 2014 г. — Испания/Комисия

(Дело T-25/14)

(2014/С 61/36)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: M. García-Valdecasas Dorrego, Abogado del Estado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Европейската комисия от 29 октомври 2013 година относно съответствието на таксовите единици за зоните за събиране на такси съгласно член 17 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 391/2013 през 2014 г. в частта, в която се определя таксова единица за Испания 71,69 EUR (Испания — континентална част) и 58,36 EUR (Испания — Канарски острови), и
- да осъди институцията ответник да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решение на Европейската комисия от 29 октомври 2013 година относно съответствието на таксовите единици за зоните за събиране на такси съгласно член 17 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 391/2013 през 2014 г. в частта, в която се определя таксова единица за Испания 71,69 EUR (Испания — континентална част) и 58,36 EUR (Испания — Канарски острови).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

1. Нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1191/2010 на Комисията от 16 декември 2010 г. във връзка с член 11а от Регламент (ЕО) № 1794/2006 от 6 декември 2006 година за установяване на обща схема за

таксуване на аеронавигационното обслужване, тъй като съгласно тези членове в първия референтен период 2012—2014 г. доставчиците на услуги не следва да понасят отклоненията, които не са по-високи или по-ниски с повече от 2 % спрямо прогнозите за въздушното движение в държавите членки, които преди 8 юли 2010 г. са предвидили в националното си законодателство намаление на таксовата единица, което превишава целите, определени на равнището на Съюза.

2. Нарушение на йерархията на нормативните актове, доколкото с решение не може да се измени регламент на Съюза, нито да се приеме, че механизмът на поделене на риска „следва да се прилага още“ от 0 % разлика вместо 2 % разлика, след като в съответния регламент това не е изрично предвидено.
3. Отклонение от установения ред, доколкото определянето *ex post* на критерий за поделене на риска в схемата за таксуване е в разрез с процедурата по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 549/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 година за определяне на рамката за създаването на Единно европейско небе, към който препраща член 15, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 550/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 година за осигуряването на аеронавигационно обслужване в единното европейско небе. Според жалбоподателя тези членове предвиждат, че Комисията, подпомагана от Комитета за единно небе, приема изпълнителни мерки с оглед на определянето на схемата за таксуване, и освен това че следва да се приложи процедурата по член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.

При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че Комисията не е спазила задължението за мотивиране на актовете и член 16 от Регламент (ЕО) № 550/2004, тъй като не се е допитала предварително до Комитета за единно небе дали позицията на Испания е в съответствие с принципите и правилата за таксуване.

Жалба, подадена на 7 януари 2014 г. — Taetel/Комисия

(Дело T-29/14)

(2014/С 61/37)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Taetel, SL (Мадрид, Испания) (представители: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero и G. Canalejo Lasarte, abogados)

Ответник: Европейска комисия